

Cesta

2

2010

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 7 Kč

Modlitba	3
První izraelští králové	4
Poznáváme Bibli	5
Co pro mě znamená církev	6
Komiks	8
Podobenství.....	10
Toulky s Kuldou.....	11
Putujeme s Bibli	13
Soutěž o tři knihy	15
Písnička.....	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 870, e-mail: Rostislav.Gajdosik@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: H. Rokytová, J. Oleš, P. Herold a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Milý Pane Bože,
vím, že nejsi krutý a máš slitování
se slabými a bezmocnými.
Prosím tě za všechna zvířátka a ptáčky,
kteří musí přečkat tuhou zimu.
My lidé si můžeme zatopit
a máme teplé oblečení.
Zvířata se také umějí přizpůsobit zimě,
někdy je ale delší než obvykle
nebo je příliš tuhý mráz.
Proto tě prosím, chraň je,
aby se v pořádku dožila jara.
Amen.

8. Saulovy nástrahy

Potom, co David porazil Goliáše, žil znovu na Saulově dvoře. Velmi si jej oblíbil Saulův syn Jónatan. Byli jako bratři. Jónatan na důkaz svého přátelství daroval Davidovi svůj plášť a zbroj.

Saul posílal Davida do mnoha válečných výprav proti Pelištejcům a David se vždy vracel jako vítěz. Saul jej ustanovil velitelem armády, což se líbilo všem Izraelcům i Saulovým služebníkům. Lidé jej měli stále raději a jeho popularita brzy zastínila i Saulovu oblibu. To krále popudilo. Začal na Davida žárlit. Přemýšlel, jak by se ho zbavil. Jednou po něm ve vzteku mrštil kopím, David však uhnul. Potom jej Saul posílal do stále nebezpečnějších bitev, David se však vždy vracel živ a ještě oblíbenější. Saul měl na něj zlost, ale zároveň se jej i začínal bát. Cítil, že Davidovi pomáhá Hospodin, zatímco od něj se odvrátil.

Vymyslel si na něj další lest – slíbil mu za ženu svou starší dceru Mérab, pokud zvítězí v další bitvě. Potom ji však oženil s jiným. Do Davida se posléze zamilovala Saulova mladší dcera Míkal. I tu mu Saul slíbil dát za ženu, když pobije sto Pelištejců. Saul tajně doufal, že bude David v boji zabit.

Ten se však opět vrátil vítězně a konala se svatba. David však nezpychl, byl stále skromný. Lidé jej víc a víc milovali a král jej víc a víc nenáviděl.

Jana Krajčířiková

Opět vám přinášíme pět otázek, na které najdete odpovědi v Bibli a pro kontrolu také na str. 12.

1. Jak se jmenovaly děti, které se narodily jako první Evě a Adamovi?
(Gn 4,1-2)

a) Jákob a Ezau, b) Kain a Ábel, c) Mojžíš a Áron

2. Jaké povolání měl Kain? (Gn 4,2)

a) rolník, b) pastýř ovcí, c) obojí

3. Jak se jmenovala Abrahamova žena? (Gn 12,4-5)

a) Ráchel, b) Alžběta, c) Sára

4. Kdo byl Lot? (Gn 12,4-5)

a) syn Abrahama, b) synovec Abrahama, c) bratr Abrahama

5. Jakou zemi přislíbil Hospodin dětem Abrahama? (Gn 12,5-7)

a) Kanaán, b) Malou Asii, c) Sýrii

Marcela Šímová

Loni jsem oslavil své 80. narozeniny a patřím k těm občanům, kteří jsou z vlastní zkušenosti skálopevně přesvědčeni o existenci Boha a Ježíše Krista i pozemského boje dobra se zlem. Záleží pak na každém člověku, na čí stranu se ve svém životě přikloní. Navíc mne v této víře podporuje ta skutečnost, že jsem ve svých pěti letech už umíral, ale úplně zázrakem neumřel, i když o tom v dětské nemocnici naprosto pochybovali. Dostal jsem totiž v roce 1934 hnisavou angínu – v té době smrtelnou nevyléčitelnou nemoc, protože ještě nebyl znám penicilin. Mé matce nezbylo tehdy než se za mne modlit, tak vroucně, že ji Bůh vyslyšel. A nyní navíc po dosažení vysokého věku ještě už přežívám řadu svých vrstevníků a známých, jako pomysloun „odměnu“ za někdejší bolest a utrpení.

Co pro mne znamená Církev československá husitská? Má víra v Ježíše Krista a Boží spravedlnost je jen malou splátkou za prožitý zázrak překonání jisté smrti v dětství a právě naše církev je v osobě Mistra Jana Husa skutečným symbolem takové víry.

Milé děti, nedejte se zlákat pozlátkem peněz, které nám mají jen sloužit, nikoliv člověka opanovat a zotročit. V tom vám pomůže dodnes živý odkaz Mistra Jana Husa i Církev československá husitská.

Znáte, děti, Desatero Božích přikázání? Zkuste se zamyslet – samy nebo společně s ostatními – nad následujícími otázkami. Když budete mít chuť a pošlete své odpovědi nebo příběhy do redakce Cesty, dostanete hezkou knihu.

1. Co víš o životě Ježíše Krista a smyslu křesťanství?
2. Jak zní Desatero Božích přikázání?
3. Jak ctíš své rodiče a pomáháš jim vždy rád?
4. Zastaneš se slabšího, když mu někdo ubližuje?
5. Snažíš se udělat každý den nějaký dobrý skutek?
6. Musíš dostat hned vše, co vidíš, aby ses cítil šťastným?
7. Máš nějaké zlovyky, kterých by ses rád zbavil?
8. V čem vidíš přínos Církve československé husitské pro tvůj další život, co pro tebe znamená?

9. Máš snahu dozvědět se co nejvíc o životě Mistra Jana Husa a významu jeho učení i pro tvou mladou generaci?

10. Kdo je pro tebe vzorem čistoty charakteru a životních zásad v duchu křesťanství i reformní snahy Mistra Jana Husa (může jít o osobnost historickou i přejatou z literatury apod., případně i současnou osobnost)?

Dr. Karel Lachout

Sněhulák

Chumelí se, chumelí,
sníh se sype z nebe,
venku stojí sněhulák,
z mrkve nos ho zebe.

Stojí celý ztuhlý,
knoflíky má z uhlí,
oči jako korále,
zima už má namále.

Sněhuláčku, nesmutni,
ze sluníčka neměj strach,
za rok si tě postavíme
s fujavicí na horách!

Mirka Žáková

Historie Církve československé husitské 2.

Rozhodování o dalším směřování církve

Kreslí P. Štěpánová
Píše J. Krajčířiková

8. - 9. LEDNA 1921 - VALNÝ SJEZD DELEGÁTŮ NÁBOŽENSKÝCH OBČÍ ČČS NA SMÍCHOVĚ

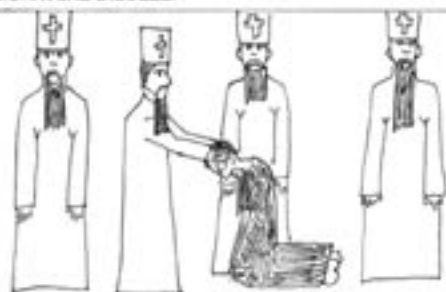

II. VALNÝ SJEZD DELEGÁTŮ - SRPEN 1921

Takže budeme mít tři diecéze a prvními kandidáty na biskupy jsou bratři Karel Farský, Matěj Pavlík a Rudolf Pařík.

V ROCE 1921 BYL V BĚLEHRADĚ VYSVĚCEN M. PAVLÍK. PŘIJAL JMÉNO GORAZD. STAL SE BISKUPEM MORAVSKÉ DIECÉZE.

BISKUPA GORAZDA, JENŽ BYL NA MISIŠNÍ CESTĚ V USA, ZASTUPOVAL PRAVOSLAVNÝ BISKUP DOŠITEJ.

Proti Katechismu ostře protestují!
Odpovíže pravoslavné věřoucí!

Nezlobte se, bratře biskupe, ale ČCS není pravoslavná církev.

Bratře, nechci, abychom se rozešli ve zlém.

Ani já ne. Bůh tě, bratře, provázej.

ZASEDÁNÍ RADY STARŠÍCH

Jenže, představte si, že do Štřska nakonec pojede na svěcení jen bratr Pavlík, protože bratři Farský a Pařík jsou pryč při své svobodomyšlni.

V SRPNU 1922 VYŠEL FARSKÉHO KATECHISMUS, KTERÝ OBSAHOVAL ZÁKLADY VĚROUKY ČCS.

Sestry a bratři, konečně máme několik výtisků Katechismu. Budeme jej číst pravidelně s dětmi i na biblických hodinách.

GORAZD PO SVĚM NÁVRATU DO MORAVSKÉ DIECÉZE.

Dobře, že jste zpátky, bratře biskupe. Pravoslavná církev kvít Katechismu s námi přerušila styky.

Ze těchto okolností musím rezignovat na funkci biskupa ČCS.

Jsem rád, že se vše vyřešilo smířlivě. Biskupy si církev uvede do úřadu sama.

Snad už teď budete mít víc klidu na práci.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

O nemilosrdném služebníku

Toto podobenství najdeme v Matoušově evangeliu 18,23-35. Zde je jeho znění: „S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen mnoho tisíc hřiven. Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: „Měj se mnou strpení, a všechno ti vrátím!“ Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: „Zaplať mi, co jsi dlužen!“ Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: „Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.“ On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. Tu ho pán zavolal a řekl mu: „Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?“ A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh. – Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.“

K tomuto textu již není potřeba mnoho dodávat. Někteří lidé by byli rádi, kdyby jim prošlo úplně všechno – žijí na dluh nebo dokonce okrádají „své pány“ (dluží třeba státu miliony na daních) a spoléhají na to, že uniknou trestu. Vůči svým podřízeným jsou však nesmiřitelní a neodpustí jim ani mnohem menší dluh či prohřešek, než je ten jejich vlastní. Nejde však jen o peníze. V Bibli k tomu najdeme i pěkné přísloví (Mt 7,3-4; L 6,41-42): Třísku v oku svých bližních vidíme, trám ve vlastním oku však nikoliv. Nesudme lidi kolem sebe, protože sami také nejsme bez chyby. Kdo to dělá, ten u Boha neobstojí.

Jana Krajčířiková

Kulda nelže – první část

Pramička se čtyřmi dětmi mezitím uhnula z přímého směru středem rybníka, který nabrala, když odrazila od ostrůvku s Černou tvrzí. Nejsnadnější to bylo pro Kuldu, ten si při svém letu nad loďkou navíc uličnický hvízdal. Pro zkušeného veslaře není změna dráhy nic obtížného, jenže Ríša svíral v dlaních držadla těch na konci lopatkovitě vykroužených tyčí poprvé v životě a kdovíjak by to dopadlo, nebýt tu jeho místní bratranec. Martin jako skutečný kapitán plavidla velel: „Zaber víc pravým! Ještě! Teď oběma...“ A loďka se poslušně stočila přídi k pásu rákosí, kterým byl rybník lemován jako zelenou krajkou.

Ríša byl cele zaujat veslováním a nadšen tím, že pramička ho poslouchá. Už ani tolik necákal vesly na zadní sedátko, kde se vezly obě dívky a Mirka mu za to vždycky vyhubovala. Pro Lucinku nebyla plavba žádná vzácnost, a tak si povídala s kamarádem kulovým bleskem.

„Dnes nebude pršet, vid', Kuldo?“ volala na něj a tlumočila, co Kulda radostným kroužením odpovídal shůry: „Bude hezky. A hlavně nepříjde bouřka.“

S Mirkou to bylo složitější. Pražská sestřenice byla velká a hezká a už se trochu cítila být slečnou. Nevěděla, jestli se jí plavba po rybníce má líbit nebo ne a co od ní vůbec může čekat. Martin nabádal Ríšu, ať vede pramičku podél stěny rákosí, ale ne příliš blízko, aby nerušili kapry, kteří se v něm rádi popásají. Mirce kapři nic neříkali. Nezaujalo ji ani, když jim cestu překřížila hlavička zvednutá nad hladinu a za ní se vlnilo dlouhé tělo.

„Užovka, hadí královna,“ upozorňovala ji Lucinka. „Podívej, má zlatou korunku.“

„Chm, královna krásy to zrovna není,“ pokrčila nos.

Nelíbily se jí uspěchané lysky, černé kachničky s bílou skvrnou nad zobákem, jakž takž byla ochotna vzít na milost důstojně plujícího kačera, protože byl krásně vybarvený. Lucinka jásala při pohledu na skromně hnědou kachničku, která vedla kolem rákosinové stěny celý průvod maličkých kačátek.

„Má jich jedenáct, ta se nastará,“ řekla.

„No co, kachna,“ mrzutě se odvrátila Mirka. „V Praze na Vltavě jich je, jsou tam i labutě...“

Vtom se z okraje rákosové džungle ozval zvuk, jako když vrže stará pumpa, a končil hlubokým zabubláním. Zpozorněl i Martin.

„Co to bylo?“ poprvé se doopravdy zajímala Mirka. „Už to vidím, vypadá to jako zašpičatělý kůl. Ono je to živé, natáčí se to vzhůru po Kuldovi!“

Martin si položil prst na rty, aby mluvila tiše, a pokynul Říšovi, ať přestane veslovat a nechá loďku volně plynout.

„Máš štěstí,“ šeptal. „To byl bukač, nejvzácnější volavkovitý pták. Žije tak skrytě, že ho uvidí málokdo.“

Mirka oživila. Tajemný tvor jako by v ní pootevřel vrátka, kterými do ní vcházel svět rybníků se svými překvapeními.

„Asi poprvé viděl zblízka kulový blesk,“ uvažoval Říša na veslařské sedačce.

„Já jsem ho viděl taky,“ vyřizovala Lucinka, co jim sděloval Kulda veselým poskakováním nad jejich hlavami. „Udělal na mě bububu, tak jsem na něho taky udělal bububu.“

„Hlavně že neděláš bububu na nás,“ smály se na něho děti.

Ladislav Muška
(pokračování příště)

Světový den modliteb z Kamerunu

Milé děti, tentokrát bude naše putování trochu netradiční. Kamerun byste v Bibli marně hledaly. Budeme si o něm vyprávět proto, že ženy z této africké země připravily program pro letošní Světový den modliteb (SDM). Už jste někdy o SDM slyšely? Vždy první pátek v březnu se lidé ve více než 170 zemích po celém světě sejdou, aby se modlili za lid jedné vybrané země. Při této příležitosti se dozví něco o jejich životě, radostech i problémech. Součástí bohoslužby je také sbírka, která podpoří vybraný projekt v této zemi.

A letos je SDM zaměřen právě na Kamerun. Už jsem vám prozradila, že je to africká země. Našly byste však na mapě, ve které části Afriky leží? Ano, je to tak, leží ve střední Africe nad rovníkem. Říká se o něm, že je miniaturou Afriky, protože tu najdete deštné pralesy, kde sídlí vzácné druhy ptáků a gorily, jsou tu však i savany a stepi nebo nejvyšší hory v západní a střední Africe, sopky, vodopády, kráterová jezera a přírodní pláže s barevným pískem. Střídají se tu suchá a vlhká období. Sever má převážně suché horké podnebí, pro jih je typické vlhké rovníkové klima. Průměrná teplota tu je 24 až 30 stupňů.

Víte, jak země přišla ke svému jménu? V roce 1472 portugalský mořeplavec Fernando Po připlul do Guinejského zálivu a zakotvil při ústí řeky Wouri. Našel v ní takové množství krabů, že ji přejmenoval na Krabí řeku, portugalsky Rio dos Cameros. A právě podle krabů se Kamerun jmenuje.

Kamerun má asi 17,5 milionu obyvatel. Rodí se tu mnoho dětí, více než 60 % obyvatel je mladších než 25 let. Bohužel tu však také mnoho lidí a hlavně dětí brzy umírá, protože nemají dostatečnou lékařskou péči a dost pitné vody. Školní docházka je povinná do 11 let, ale dál většina dětí nestuduje, protože musí platit velmi vysoké školné. Do 3-4 let mají děti bezstarostné dětství. Jejich „prací“ je „dělat blbiny“, radovat se. Dívky však už v 6 letech pilně pracují a hodně zmohou – nosí vodu a hlídají mladší sourozence. V 10 letech již pracují stejně jako dospělé ženy. Chlapci mají méně povinností a mohou si déle hrát (oblíbený je fotbal). Od 10 let se často učí u některého řemeslníka nebo pomáhají otci na plantáži. Při cestách na trh pomáhají nést těžší náklady.

Hlavní obživu lidé získávají zemědělstvím. Na prodej pěstují kávu, kakao, tabák, kaučuk, banány, vzácné dřeviny, hlavními potravinami jsou kukuřice,

zvláštní druh banánů k vaření, různé hlízy – maniok, jamy, taro, macabos a sladké brambory, a zelenina a ovoce – rajčata, avokádo, papaja, guavé, ananas, mango, pomeranče...

60 % obyvatel se hlásí ke křesťanství, 20 % jsou muslimové a zbytek vyznává tradiční domorodá náboženství. Lidé tu mluví anglicky nebo francouzsky, vedle toho tu však existuje ještě na 200 různých domorodých jazyků. Pro Kameruňany je důležité, z jakého národa kdo pochází, tam jsou jeho kořeny a tradice. Platí to i pro lidi, co už dlouho bydlí ve městě, řídí se svými rodovými pravidly.

Ženy z této pro nás exotické země tedy připravily letos liturgii pro Světový den modliteb. Z Kamerunu je také písnička, kterou máte v tomto čísle. Zvláštní program bohoslužby je připraven i pro děti. Pokud máte o tyto materiály zájem, můžete si o ně napsat sestře farářce Aleně Naimanové, Bezručova 16, 516 01 Rychnov nad Kněžnou (e-mail: naina@seznam.cz).

Podle materiálů SDM J. Krajčířiková

Tentokrát se soutěž vztahuje k zemi, o které jsme si vyprávěli na předchozích stránkách. Vyluštíte-li správně náš rébus, dozvíte se, co se o této zemi říká. Jak na to? Čtete písmenka z druhé tabulky v pořadí daném polohou čísel od 1 do 25 v první tabulce. Své řešení nám pošlete nejpozději do poloviny března, v dubnové Cestě otiskneme jména tří výherců knihy.

5	20	12	17	9
7	1	15	25	3
13	10	19	22	14
2	16	4	6	24
18	8	23	11	21

R	A	N	R	E
N	K	T	Y	M
I	M	U	R	A
A	U	E	U	K
O	J	I	I	F

Blahopřejeme výhercům soutěže z vánočního čísla Cesty (tajenka: Boží Syn):

Filip Holenbaj z Kolína,
Valerie Mirgová z Kojetína,
Pavína Sikorová z Ostravy-Mariánské Hory

D G

Mun - go Deh. Al - la. Mun - go Deh. Al - la.
 Bo - he dik, vo - lian: Bo - he dik, vo - lian:

D D

Mun - go Deh. Al - la Sar - ki. Al - la, al - la.
 Bo - he dik, vo - lian di - ky. Vo - lian, vo - lian:

